

tiskarni“ ravnokar zagledala beli dan in se dobiva v Ljubljani pri raznih bukvarjih po 60 krajc. Namen čistega dohodka je, da se napravi spodoben spominek umrlemu pesniku Fr. Ser. Cimpermanu. Zavoljo tega namena in ker so pesmice res lične po obliki in zadržaju — zlasti Luize Pesjakove konečna: „V spomin Fr. Ser. Cimpermana“ — želimo, da bi naši domoljubi sploh, posebno pa častilci slovenske pevske Vile pridno segali po tej gotovo ne dragi knjižici.

Mnogovrstne novice.

* Ministersko poročilo o škodi, katero je naredil mraz meseca aprila in maja, pravi, da je največ trpela Kranjska dežela, zlasti Dolenska stran, Tirolska in Dalmacija pa najmanj. Toraj misli ministerstvo, da bo na Kranjskem slaba letina, dasiravno se bolezen trte še ni pokazala; malo bolje bo na Goriškem. Da bi le tudi davkarje na to ozir jemale, kedar pobirajo davke.

* Strašen viher ali veterni stolp je v neki vasi v Pruski Šleziji napravil grozno škodo. Več ko 30 pohištev je skoro popolnoma potrl tako, da so brez oken, brez vrat, brez streh in dimnikov. Vse to je storil v malo minutah.

* *Hči Pariškega Rotšilda* je, kakor poročajo Francoski listi, naredila preskušnjo za učiteljico. Iz kakega namena je to storila, tega listi ne povedó. Dobro pa bi bilo na vsak način, ako bi sinovi in hčere milijonarjev postajali učitelji, ker bi jim pri pičli plači, katero ta stan zdaj še skoro povsod ima, očetovski milijoni dobro došli.

* Vladni list kantona Unterwalden v Švici razglša prepoved, katera žuga mladeničem, ki bi pred 18. letom starosti kadili, z denarno kaznijo in se opira na to, da je kadenje mladini pred omenjenim letom zelo škodljivo. — Taka postava bi bila tudi pri nas bolj koristna in potrebna, kakor na priliko verske postave.

Naši dopisi.

V Gorici 7. junija. — Slišali smo nedavno toliko govoriti in po časnikih toliko beremo o „pravnih razmerah“ katol. cerkve, da mi ta terminus technicus vedno po ušesih doni. Tako mi je prihajal na misel tudi o letošnji procesiji sv. rešnjega Telesa, s katero imata zdaj naša ital. dva časnika „Eco“ in „Isonzo“ veliko opraviti. Kaj je neki bilo? Nič tacega, da bi pretilo razrušenje katoliški cerkvi; ali — naš oče župan je že spet postal glasovit junak. Ni ga bilo za procesijo — in tudi nikoga družega ne od mestne gosposke; in to v prvo, kar Gorica stoji. Naša naprednjaška mestna gospôda se postavlja na brezkonfesionalno stališče in hoče s tem opravičiti svojo nenazočnost pri katol. obredih. Prav za prav posnemajo naši Tržaške mestne gospodarje, toda so jih letos nehoté prekosili; kajti Tržaški župan se je procesije — po vsem in vkljub vsemu, kar se je bilo v ondašnjem mestnem starešinstvu zgodilo — udeležil. Naš gospod oče Perinello pa se ni odlikoval samo z nenazočnostjo, temuč je vrgel pod klop tudi prijazno povabilo, s katerim je (letos v prvo) knezo-nadškofijski ordinarijat municipij in starešinstvo k procesiji vabil. Ni namreč vabila nobenemu starešini pokazal; in zaradi tega se niso tudi oni mogli uradno procesije udeležiti. Mestne zastave tudi ni bilo pri procesiji. Še nekaj. Plačeval je magistrat do sedaj tudi smodnik za streljanje s topovi z Grada (za 15 strelav kakih 8 gold.); letos je ta

pičli strošek odrekel! Natisnjenega procesnega reda, kakor po stari navadi, tudi ni priobčil. Iz vsega tedaj se razvidi, da so naši mestni očetje prav — možje na svojem mestu! — Zarad teh reči „Eco del Lit.“ župana etc. napada, „Isonzo“-u pa je vse prav, kar župan počenja. Kar se tiče slavne osebe naše županske magnificencije*), moram jaz na tihem povedati, da mi je skor prav, da ga ni za „nebom“, kajti mi Goričanje, ki smo vajeni videti pod nebom najlepšega starčeka vse dežele, videli bi radi tudi za nebom takih zastopnikov našega mesta, kakor so bile impozantne osebe prejšnjih naših županov. Ali za osebe ne gré tukaj, ampak za princip. V to spuščati se, pa ni tukaj prostora. Vsakako bo treba prepri o pravnih razmerah katol. procesije rešiti. — V ostalem zapazujemo, kar se tiče procesije same, v mnogih ozirih velik napredek: zališanje oken je vsako leto splošniše, udeležitev obilniša (za procesijo gredó zdaj grofinje in mnogo moške in ženske gospôde, cesar nekdanj ni bilo); težko pa pogreša reda, zlasti pri sprednjih oddelkih, vsak, kdor se slavnoznane „Goriške procesije“ iz prejšnjih časov spominja. — Tretja tiskarna v Gorici je od namestništva dovoljena vkljub rekurzu sedanjih 2 tiskarjev in vkljub menda neugodnemu sporočilu tukajšnjega municipija. Tiskarna je že nekaj časa urejena in na delo pripravljena. Tiskala se bosta v njej „Eco“ in „Glas“; veri nasprotnih reči tiskarna ne sprejme v natis. Prostor nove Majling-ove tiskarne (prav za prav nekaterih udov naše konservativno-katoliške stranke), so lepši, ko obeh unih, Paternolli-eve in Seitz-ove. — Danes se blagoslavljaajo novi zvonovi na sv. Gori. — V kratkem bomo imeli tudi v tukajšnji farni cerkvi na Travniku 5 novih zvonov, ki jih vljuje Videmski zvonar v tukajšnji svoji zvonariji. Čudna prikazen! Bolj ko „vera peša“ — več cerkvá se zida in več cerkvenih naprav in priprav vstaja iz — „brezverstva“ (kali?). — Hočete li še košček „politike“? Berite predsednikov govor in tajnikovo sporočilo v občnem zboru društva „Gorica“ od 28. maja (glej štev. 23. „Glasa“!). Sicer pa prepustimo besedo „Glasu“. — Še o marsičem bi „Novicam“ lahko kaj povedal, ali — un bel tacere non fu mai scritto.

Iz Nemške vasi Postojnskega okraja 5. junija. (Zahvala.) Ko nam je c. kr. kmetijska družba Kranjska preteklo leto za napravo vodnjaka zagotovila 100 gold. podpore, smo toraj koj začeli k temu se pripravljati. Ker nam je pa zaradi uboštvá in silno slabe letine delo težavno bilo, smo milostljivo gospó Kalistrovo, vdovo v Trstu, pomoči prosili, in ne brez vspeha, kajti podelila nam je 200 gold. pomoči tako, da smo en vodnjak napravili, kakor je bil naš namen. Akoravno smo morali pri omenjenem delu obilno delati z živino in rokami in nismo z omenjeno podporo in pomočjo vsih stroškov pokrili, si vendar štejem za dolžnost, v imenu svojih siromaških sosedov očitno zahvalo izreči c. k. kmetijski družbi, kakor tudi usmiljeni gospej Kalistrovi za izdatno pomoč, ker iz naše lastne moči ne bi bili mi nikakor tolike nadloge rešeni, namreč pomanjkanja vode. Kolika nadloga je to, le tisti vé, ki jo skusi. — Tej zahvali pa le moram vendar pridati grajo dveh podobčanov, katera se nista hotela omenjenih dobrot vdeležiti in ne najmanjšega dela pri vodnjaku storiti; to je pač ostudna samoglavnost.

Jože Polh, župan v Nemški vasi.

Iz Podkrajja nad Vipavo 5. junija. — Ker se po neprijetnem slučaju moje imé pogreša pri zahvali v zadnjih „Novicah“ javno izrečeni gospodu grofu K. Lan-

*) V laških mestih, n. pr. v Trstu, naslavljaajo župana z „magnifico Podestà“.